

A három jó barát

A háromszög büszke legény volt, igen fenn hordta az orrát. Mintha ő találta volna föl a spanyolviaszt, vagy a katicabogár pöttyét.

Találkozott egyszer a négyszöggel:

– Jaj de nevetséges alak vagy, hallod-e! Négy oldalad van, eggyel több, mint kellene – mondta neki.

– Én a négyszög vagyok, azért van négy oldalam – mentegetőzött a négyszög.

– Akárki vagy is, torz alak vagy, egy nyomorék! – hangoskodott a háromszög, avval otthagya a megbántott négyszöget.

Nemsokára találkozott a körrel. Nézte jobbról, nézte balról, nem tudott kiigazodni rajta.

– Hát te meg miféle szerzet vagy?

– Én a kör vagyok! – mondta öntudatosan a kör.

– Micsoda?! Hát nem csak háromszögek vannak a világon?

– Nem bizony – mondta a kör. – Vannak négyszögek, ötszögek, sőt sokszögek, és amint láthatod, van bizony kör is.

– Ó, én ostoba! – kiáltott föl a háromszög. Nagyon elszégyellte magát, hogy megbántotta a négyszöget. – Megyek, és bocsánatot kérek tőle.

Úgy is történt, bocsánatot kért, a négyszög pedig megbocsátott neki. Jó barátok lettek ők hárman: a háromszög, a négyszög és a kör.

Beszélgettek. A négyszög ezt mondta:

– Ha nagy leszek, házfal leszek, lesz rajtam ajtó meg ablak. Egy kisfiú fog mögöttem lakni, télen megóvóm a hidegtől, az ablakomon át pedig megmutatom neki a fenyveseket és a patakat.

– Ha én nagy leszek – mondta a háromszög –, háztető leszek, piros háztető a te házadon. Kémény is lesz rajtam, boldogan pipázom majd, mert tudom, hogy az a kisfiú a kályhánál melegszik, nézi a lángok táncát, s a tavaszra gondol, amikor virágok lepik el a rétet, a kéményre visszatérnek a gólyák, mert el ne felejtsem mondani, gólyafészek is lesz azon a kéményen.

– Szeretnék abban a házban lakni – mondta a kör. – De ha én felnövök, kerék lesz belőlem, autókerék. El kell, hogy hagyjalak titeket.

Erre aztán mindhárman szomorúak lettek. Szerették volna megvizsgálni egymást, de semmi vigasztaló nem jutott eszükbe.

– De azért meglátogatsz minket? – kérdezte a háromszög.

– Igen – mondta a kör.

– És mesélsz nekünk, merre jártál, mit láttál a világban – mondta ábrándozva a négyszög.

– Amikor csak tehetem, eljövök hozzátok és mesélek.

Ettől megint vidámak lettek.

– De azért nagyon vigyázz magadra, nehogy kilyukadj! – aggályoskodott a háromszög, amint elindultak ki tudja hová, ahol felnőttek lesznek, házfal, háztető, autókerék, ki-ki legjobb tehetsége szerint...